

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΤΟ 40% ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Εκτός ελέγχου φαίνεται να βρίσκεται η κατάσταση στην παγκόσμια αλιεία με την υιοθέτηση μιας νέας ενιαίας δεσμευτικής συμφωνίας να μοιάζει περισσότερο αναγκαία από ποτέ.

Σύμφωνα με νέα έρευνα, ποσοστό μεγαλύτερο του 40% της παγκόσμιας αλιείας διεξάγεται με πλήρη περιφρόνηση των υφιστάμενων -εθελοντικών- κανόνων συμπεριφοράς που ισχύουν παγκοσμίως.

Ειδικευμένοι επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο της Βρετανικής Κολούμπια του Καναδά, του Ομοσπονδιακού Πανεπιστημίου του Ρίο Γκράντε της Βραζιλίας μελέτησαν σε συνεργασία με την οργάνωση WWF, κατά πόσο τα 53 μεγαλύτερα αλιευτικά κράτη στον πλανήτη –τα οποία αλιεύουν συνολικά το 96% της παγκόσμιας παραγωγής- συμμορφώνονται με τον εθελοντικό Κώδικα δεοντολογίας των Ηνωμένων Εθνών για την Αλιεία.

Ο κώδικας, ο οποίος τέθηκε σε εφαρμογή το 1995, περιέχει διατάξεις σχετικές με τον κατάλληλο αλιευτικό εξοπλισμό, τον τρόπο διεξαγωγής της αλιείας και τρόπους ελαχιστοποίησης της επίδρασης που αυτή επιφέρει στα οικοσυστήματα. Στόχος του είναι η αντιμετώπιση της υπεραλίευσης, αλλά σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας δεν φαίνεται να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από τα περισσότερα αλιευτικά κράτη.

Συγκεκριμένα, 28 από τα 53 κράτη τα οποία εξετάστηκαν συμμορφώνονται με τον κώδικα των Ηνωμένων Εθνών σε ποσοστό μικρότερο του 40%. Δώδεκα μάλιστα από αυτά δεν συμμορφώνονται καθόλου ή με την συντριπτική πλειοψηφία των διατάξεων του κώδικα.

Τα περισσότερα κράτη, δεν έχουν εισάγει όρους διεξαγωγής και διαχείρισης της αλιείας οι οποίοι να σέβονται και να προστατεύουν τα οικοσυστήματα και δεν ελέγχουν τους παράνομους τρόπους αλίευσης. Επιπλέον συνεχίζουν την αλιεία ειδών τα οποία τους είναι ακατάλληλα (για τροφή, άλλες χρήσεις, κλπ.), δεν προχωρούν σε μείωση των ρυθμών αλίευσης και δεν επεμβαίνουν προκειμένου να αποτρέψουν τις καταστροφικές για το περιβάλλον αλιευτικές πρακτικές.

Σύμφωνα με την έρευνα η οποία δημοσιεύτηκε στην επιθεώρηση Nature, τα κράτη θα πρέπει να συμμορφωθούν μέσω μίας νέας δεσμευτικής διεθνούς συμφωνίας. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά «Ο εθελοντικός κώδικας ίσως να ήταν χρήσιμος στις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν και εισήχθη, οι πρακτικές όμως στους ωκεανούς έχουν αλλάξει. Η επιστημονική κοινότητα συμφωνεί ομόφωνα για τις οικολογικές συνέπειες της συνεχιζόμενης υπεραλιείας και τους κινδύνους στην ασφάλεια των αλιευμάτων, αλλά και για την ανάγκη μιας ευρύτερης συμφωνίας για περιορισμό της παράνομης αλιείας και ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων στα θαλάσσια οικοσυστήματα. Έχει έρθει η ώρα για μία νέα ενιαία δεσμευτική συμφωνία η οποία και θα καλύπτει όλα τα σχετιζόμενα με την αλιεία θέματα».

Τα αποτελέσματα της έρευνας για κάποια κράτη είναι ενδεικτικά: τα περισσότερα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκονται πολύ ψηλά στην λίστα των κρατών που δεν συμμορφώνονται παρά την ύπαρξη της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η οποία υποτίθεται συμπεριλαμβάνει τις ανάγκες των οικοσυστημάτων ως μία από τις βασικές τις αρχές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Βρετανία, όντας στην

14^η θέση παγκοσμίως.

Ακόμα όμως και τα κράτη που βρίσκονται ψηλά στον κατάλογο των κρατών που συμμορφώνονται περισσότερο με τις διατάξεις του Κώδικα δεοντολογίας των Ηνωμένων Εθνών για την Αλιεία, δεν εφαρμόζουν παρά μέρος των κανόνων. Η Νορβηγία, η οποία βρίσκεται στην πρώτη θέση δεν το κάνει σε ποσοστό μεγαλύτερο του 60% των διατάξεων. Στις επόμενες θέσεις ακολουθούν οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, η Ισλανδία και η Ναμίμπια.

(Πηγή: The Guardian)

5 Φεβρουαρίου 2009,
Ανάδειξη-μετάφραση κειμένου: Άρης Καπαράκης,
Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων